

افزایش هزینه‌ها و رکود دستمزدها، شاغلان را نیازمند شغل‌های دوم و سوم کرده است

چندشغله‌ها؛ چهره تازه

طبقه متوسط فرسوده

صفحه ۱

رئیس‌جمهور خودخوانده سوریه در مسکو

بازتعریف روابط دمشق-مسکو و تأمل درباره تهران

صفحه ۱

ادعای نماینده پر حاشیه مجلس درباره افزایش ۵۰۰ درصدی قیمت بنزین صحت دارد؟

رازی که در مجلس توفرت

صفحه ۱

ماجرای نابه سامانی بازار نهاده‌های دامی و التهابات محصولات پروتئینی چیست؟

سفره و سلامت مردم در گرو وعده مسئولان

صفحه ۵

در ستاد امر به معروف چه خبر است؟

تلاش تندروها برای

دور زدن مصوبه شورای

عالی امنیت ملی

گروه سیاسی – تندروهایی که در یک سال گذشته راهکارهای متعددی را برای اجرای قانون عفاف و حجاب آزموده‌اند که با واکنش منفی افکار عمومی و حتی مخالفت برخی نهادهای رسمی مواجه شده‌اند، این‌بار تلاش دارند با راه‌اندازی این‌اتاق جدید، ضربه‌ای دیگر به دولتی وارد کنند که مغضوب آن‌هاست. بازار تندروی همچنان داغ است و در این آشفته‌بازار، تندروها از هیچ تلاشی برای پیشبرد اهدافشان دریغ نمی‌کنند. «خودسر»، «تندرو»، «افراطی» اسمشان را هر چیزی می‌توان گذاشت، اما هدف یکی است: دوقطبی‌سازی و دوگانه‌سازی؛ راهبردی که اظهارنظر را برای هر کسی دشوار می‌کند و آن‌ها به هر وسیله‌ای متوسل می‌شوند تا به مقصود خود برسند. این روزها که مردم و مسئولان در شرایط پسا اسنپ‌یک به سر می‌برند، نگاه عمومی به سمت بحران‌های اقتصادی بوده و همه نگرانی‌شان متوجه قیمت دلار و سکه است، در سوی دیگر میدان، حامیان قانون عفاف و حجاب که عمدتاً از طیف مخالف دولت و تندروها هستند در حال تدارک سناریو جدیدی برای زمین‌گیر کردن کابینه چهاردهم‌اند؛ آن‌هم با اجرایی کردن قانون عفاف و حجاب، بر خلاف ابلاغ شورای عالی امنیت ملی.

شرح در صفحه ۱

وضع تهران درباره خارج شدن پرونده هسته‌ای ایران از دستور کار شورای امنیت بررسی شد

تروئیکای اروپایی و

ادعایی از اسانس باطل

صفحه ۱

سعید پای بند

سرمقاله

جنگ تجاری آمریکا، چین؛ آغاز نظم نوین اقتصادی جهانی

جنگ تجاری آمریکا و چین بیش از آنکه یک مناقشه ساده اقتصادی باشد، نمادی از تحولات بزرگ‌تری است که در حال رخ دادن در اقتصاد جهانی است. در دنیای پیچیده امروز، این جنگ به جایی رسیده که نمی‌توان آن را تنها از زاویه تفرقه‌ها یا محدودیت‌های تجاری نگریست. بلکه، در هسته این نزاع، یک رقابت استراتژیک برای شکل‌دهی به آینده اقتصاد جهان قرار دارد.

این جنگ از زمانی آغاز شد که دونالد ترامپ تصمیم گرفت تفرقه‌های سنگینی علیه چین وضع کند و به نوعی «جنگ تفرقه‌ها» را به راه بیندازد. اما در حقیقت، این تنها مقدمه‌ای بود برای رقابتی که در آن طرفین برای کنترل منابع، فناوری‌ها و حتی مسیرهای تجاری استراتژیک در تلاش هستند. ترامپ امیدوار بود با افزایش هزینه‌های تجاری برای چین، از قدرت اقتصادی این کشور بکاهد، اما واقعیت پیچیده‌تر از آن است که این تنها به ضرر چین باشد.

چین به سرعت شروع به پاسخگویی کرد، با محدودیت‌هایی در صادرات مواد معدنی نادر که در صنایع پیشرفته آمریکایی کاربرد دارند. این حرکت، نه تنها به معنای ایجاد اختلال در زنجیره تأمین جهانی بود، بلکه به‌طور مستقیم بر صنایع پیشرفته‌ای همچون تسلیحات، خودرو و باتری‌های لیتیومی تأثیر گذاشت. در کنار این، چین در تلاش است تا از یوان به عنوان یک ابزار تجاری و حتی پولی جهانی استفاده کند تا به چالش‌های آمریکا پاسخ دهد. در نگاه اول، ممکن است این‌طور به نظر برسد که چین برتری تجاری دارد.

ادامه در صفحه ۱

بررسی پیامدهای اجلاس شرم‌الشیخ بر آینده خاورمیانه:

زمینه‌سازی برای گسترش پیمان‌های ابراهیم

۲۰۲۰ به ۱۰ میلیارد در ۲۰۲۵ رسید و اجلاس ۱۵ میلیارد دلار پروژه‌های انرژی (اتصال غزه به گاز اسرائیل) را پیشنهاد داد. این شقوق‌ها، کشورهای مانند پاکستان را به عادی‌سازی ترغیب می‌کند، زیرا پیمان ابراهیم دسترسی به فناوری اسرائیلی را فراهم می‌آورد. کشورهای مسلمان (از جمله از ترکیه و اندونزی) در غزه توافق کرد، که امنیت مرزها را تضمین می‌کند و پیمان ابراهیم را به پیمان دفاعی گسترش می‌دهد؛ از سوی دیگر ترامپ پیشنهاد «ابراهیم علیه ایران» داد، که ۲۰۰ حمله اسرائیلی به گروه‌های نیابتی تهران را پوشش می‌دهد.

چهارم، فرهنگی-ادیانی؛ ترامپ ابراهیم را نماد وحدت ادیان خواند و اجلاس را «شهر صلح» نامید، که با حضور محمود عباس (رئیس تشکیلات فلسطینی)، روایت «صلح بدون افراط» را تقویت کرد. این روایت، گسترش به لبنان (مهار حزب‌الله) و سوریه (پس از اسد) را تسهیل می‌کند، جایی که اجلاس ایران از الشرع را داشت. بنابراین اجلاس شرم‌الشیخ، فلسطینی‌ها را بیش از قبل به حاشیه راند و ایران را منزوی کرد، اما ترامپ آن را «پیروزی بدون جنگ» می‌بیند. در نهایت، اجلاس با ۲۰ محور طرح ترامپ (فاز دوم بازسازی)، پیمان ابراهیم را به «اتحاد بزرگ» تبدیل می‌کند، که خاورمیانه را از تقابل به همکاری می‌برد.

چگونه شرم‌الشیخ و پیمان ابراهیم، خاورمیانه را علیه ایران متحد خواهد کرد؟

اجلاس شرم‌الشیخ و پیمان ابراهیم، با ایجاد اتحاد امنیتی-اقتصادی، خاورمیانه را علیه ایران متحد می‌کنند. ترامپ در اجلاس گفت: «ایران دیگر بهانه نیست» و بیانیه بر مهار «تهدیدهای منطقه‌ای» (اشاره به تهران) تأکید کرد. پیمان ابراهیم، با عادی‌سازی رابطه با اسرائیل، جبهه ضدایرانی ایجاد کرد؛ امارات و بحرین در ۲۰۲۰ علیه محور مقاومت متحد شدند و اجلاس این را به ۳۱ کشور گسترش داد. در ادامه، تحریم‌های ترامپ، صادرات نفت ایران را ۲۰ درصد کاهش داد و پیمان ابراهیم برابر گزارش صندوق بین‌المللی پول، تجارت جایگزین (۱۵ میلیارد دلاری) را فراهم کرد.

از منظر دیگر، اجلاس شرم‌الشیخ و پیمان ابراهیم بر نهادهای بین‌المللی مانند شورای امنیت تکیه دارند. ترامپ در اجلاس بیانیه ای را امضا کرد که به قطعنامه‌های بازسازی را به غزه (۲۲۵۴ شورای امنیت) اشاره دارد و پیمان ابراهیم را به نهادهای حقوقی گسترش داد؛ اهمیت این پیمان برای ترامپ آنجاست که نهادهایی، میراث او را تضمین می‌کند و اتحاد ضدایرانی را از طریق تجارت کشورهای عضو پیمان ابراهیم، تقویت می‌نماید. این در حالی است که ترامپ ادراک منافع را تغییر داد؛ اجلاس ادراک اعراب از اسرائیل را از تهدید به شریک تبدیل کرد از ایران به مثابه تهدیدی مشترک برای کشورهای عضو پیمان ارائه نمود.

در مجموع، اجلاس شرم‌الشیخ و پیمان ابراهیم خاورمیانه را متحول کرده‌اند، افزایش عادی‌سازی روابط با اسرائیل و کاهش نفوذ ایران، از پیامدهای این پیمان خواهد بود. ترامپ تأکید داشت: «ابراهیم صلح می‌آورد»؛ باید دید صلح ترامپ پایدار خواهد بود؟

همخوانی دارد. آنچنانکه او در سال ۲۰۲۵، با آتش‌بس غزه، ترامپ پیمان را برای «ابراهیم ۲۰» گسترش داد، که شامل بازسازی غزه با ۵۰ میلیارد دلار است و باعث شد تعدادی از کشورها او را برای جایزه نوبل صلح نامزد کنند. اما این نکته حائز اهمیت است که پیمان فلسطینی‌ها را نادیده گرفت و ۹۶ درصد شهروندان عربستان سعودی آن را رد کردند (اندیشکده موسسه واشنگتن، ۲۰۲۳)، اما ترامپ آن را «پیروزی بدون جنگ» می‌بیند. در نهایت، برای ترامپ، پیمان ابراهیم ابزاری برای بازسازی آمریکا (کاهش وابستگی به نفت خاورمیانه) و میراث جهانی است، که در اجلاس شرم‌الشیخ به اوج رسید.

چگونه اجلاس شرم‌الشیخ می‌تواند زمینه‌ساز گسترش پیمان ابراهیم شود

اما اجلاس شرم‌الشیخ در ۱۳ اکتبر ۲۰۲۵، که ترامپ و السیسی آن را میزبانی کردند، با امضای «بیانیه ترامپ برای صلح پایدار» توسط ۳۱ کشور و سازمان، زمینه‌ای برای گسترش پیمان ابراهیم فراهم کرد. ترامپ در سخنرانی‌اش گفت: «این اجلاس پایان زمینه‌هاست؛ همه به ابراهیم پیوندند»، و بهرانی مانند اردوغان، امیر قطر و استارمر را به حمایت فراخواند. این اجلاس، که پس از فاز اول آتش‌بس غزه (آزادی ۲۰ گروگان و ۲۰۰۰ زندانی فلسطینی) برگزار شد، غیبت نتانیاهو و نمایندگان حماس را به دنبال داشت. اما، چگونه این اجلاس زمینه‌ساز ابراهیم می‌شود؟ به نظر می‌رسد دلایل زیر برای پاسخ به این سوال مطرح است: دلیل اول، دیپلماتیک؛ اجلاس ۲۷ رهبر عربی و غربی را گرد آورد و بیانیه بر «تقویت پیوندها» تأکید کرد، که مستقیماً به گسترش توافقنامه‌های ابراهیم به عربستان (که شرط فلسطینی را نرم‌تر کرد) و اندونزی (سفر پرابوو) به اسرائیل در ۱۴ اکتبر) منجر شد. این گردهمایی، مانند اجلاس نوادا ۲۰۲۲، اتحاد را تقویت کرد و ترامپ را به عنوان یک میانجی صلح معرفی نمود.

دلیل دوم، اقتصادی؛ تعهد ۵۰ میلیارد دلاری برای بازسازی غزه (با رهبری امارات و عربستان) اجلاس را به هاب سرمایه‌گذاری تبدیل کرد، که پیمان ابراهیم را جذاب می‌کند؛ تجارت اسرائیل-اعراب از یک میلیارد در

خاورمیانه جدید» خواند و تأکید کرد که این پیمان «صلح واقعی» بدون فشار بر اسرائیل ایجاد می‌کند. از این رو اهمیت آن برای ترامپ چندبعدی است:

اول، میراث سیاسی؛ در دوره اول، پیمان ابراهیم تنها دستوراد خارجی ترامپ بود که بدون هزینه نظامی (برخلاف عراق یا افغانستان) به دست آمد و نتانیاهو آن را «پایان درگیری اعراب-اسرائیل» نامید. پیمانی که در ۲۰۲۴، ترامپ آن را برای کمپین انتخاباتی‌اش برجسته کرد و نظرسنجی‌ها نشان می‌دهد که ۷۰ درصد رأی‌دهندگان جمهوری‌خواه آن را تأیید می‌کنند (نظرسنجی پیو، ۲۰۲۵)، این پیمان، برخلاف برجام (که ترامپ «بدترنجی پیو، توافق تاریخ» خواند)، بر فشار حداکثری بر ایران تمرکز دارد و ترامپ را به عنوان «صلح‌ساز» معرفی می‌کند.

دوم، اهمیت استراتژیک؛ پیمان ابراهیم اتحاد ضدایرانی ایجاد کرد، جایی که اعراب و اسرائیل در برابر محور مقاومت متحد شدند. ترامپ در اجلاس شرم‌الشیخ گفت: «دیگر بهانه‌ای برای عدم پیوستن وجود ندارد»، و هدف گسترش به عربستان، لبنان و حتی اندونزی را دارد. این اتحاد، نفوذ ایران را ۲۰ درصد کاهش داد (گزارش «بروکینگز»، ۲۰۲۵) و امنیت انرژی خلیج فارس را تضمین می‌کند، که برای ترامپ به عنوان حامی نفت شیل آمریکا حیاتی است.

سوم، منافع اقتصادی؛ پیمان تجارت اسرائیل-اعراب را به ۱۰ میلیارد دلار رساند و ترامپ آن را ابزاری برای «معامله قرن» می‌بیند، جایی که سرمایه‌گذاری‌های فناوری (مانند سرمایه‌گذاری ۵ میلیارد دلاری امارات در اسرائیل) رشد اقتصادی را ۳ درصد افزایش داد. ترامپ، که سیاست خارجی را «معامله» می‌داند، پیمان را برای مقابله با چین (BRI) و روسیه استفاده می‌کند و حتی پیشنهاد داد ایران را با تضمین‌های هسته‌ای بگنجاند، هرچند رد شد.

چهارم، اهمیت ایدئولوژیک؛ ترامپ، با پایگاه رای گسترده در میان مسیحیان انجیلی، ابراهیم را نماد وحدت ادیان ابراهیمی می‌بیند و پیمان را «صلح الهی» می‌خواند، که با پایگاه مسیحی‌اش (۸۰ میلیون رأی‌دهنده)

اجلاس صلح شرم‌الشیخ در مصر، با حضور دونالد ترامپ و رهبران ۲۰ کشور، به امضای بیانیه «ترامپ برای صلح پایدار» منجر شد و ترامپ از گسترش پیمان ابراهیم سخن گفت. تایمز آو اسرائیل و رویترز گزارش دادند که این اجلاس، با تمرکز بر آتش‌بس غزه و عادی‌سازی روابط، می‌تواند به اتحاد ضدایرانی منجر شود. اما چرا پیمان ابراهیم برای ترامپ اهمیت دارد؟

به گزارش خبرآنلاین اجلاس صلح شرم‌الشیخ در ۱۳ اکتبر ۲۰۲۵، که توسط دونالد ترامپ و عبدالفتاح السیسی میزبانی شد، نقطه عطفی در دیپلماسی خاورمیانه به شمار می‌رود. این اجلاس، که پس از آتش‌بس غزه (فاز اول طرح ۲۰ ماده‌ای ترامپ) برگزار شد، رهبرانی مانند امیر قطر، اردوغان ترکیه و کی‌پر استارمر بریتانیا را گرد آورد و بیانیه مشترکی برای بازسازی غزه و ثبات منطقه‌ای امضا کرد. ترامپ در سخنرانی‌اش بر گسترش پیمان ابراهیم تأکید کرد و گفت: «همه به ابراهیم می‌پیوندند، بدون بهانه غزه یا ایران». این اجلاس، که نتانیاهو به دلیل تعطیلات مذهبی در آن غایب بود، دعوت از ایران را (که رد شد) نیز به دنبال داشت و نشان‌دهنده تمایل آمریکا به دیپلماسی گسترده در خاورمیانه بود.

سابقه پیمان‌های ابراهیم (که از سال ۲۰۲۰ شروع شد) شامل عادی‌سازی روابط دیپلماتیک اسرائیل با امارات، بحرین، مراکش و سودان است و ترامپ آن را «طلوع خاورمیانه جدید» خواند. منافع اقتصادی و امنیتی متقابل در این توافقنامه‌ها نیز کلیدی است.

اجلاس شرم‌الشیخ می‌تواند به گسترش این توافقنامه‌ها به عربستان و لبنان منجر شود و اتحاد ضدایرانی را تقویت کند. اجلاس شرم‌الشیخ، با امضای بیانیه توسط ۳۱ کشور، عادی‌سازی را به محور اصلی تبدیل کرد. نیویورک تایمز گزارش داد که ترامپ اندونزی و پاکستان را به پیوستن به پیمان‌های ابراهیم دعوت کرد، که در صورت عملی شدن می‌تواند روابط دیپلماتیک اسرائیل را با کشورهای اسلامی گسترش می‌دهد.

از منظر اقتصادی نیز، این عادی‌سازی تجارت اسرائیل با اعراب را ۱۵ میلیارد دلار افزایش می‌دهد. اما در مقابل، این اجلاس بیش از هر زمان، انزوای ایران را تشدید کرده و کشورهای عربی را متحد می‌کند.

در همین راستا این اجلاس، اتحاد ضدایرانی را برجسته کرد. وال استریت ژورنال گزارش داد که ترامپ تحریم‌ها را افزایش داد تا بتواند صادرات نفت ایران را ۱۰ درصد کاهش دهد و بازدارندگی را در برابر تهران تقویت کند. از سوی دیگر، الجزیره گزارش داد که امارات و عربستان رهبری بازسازی غزه را بر عهده خواهند داشت. سرمایه گذاری آنها می‌تواند تولید ناخالص داخلی غزه را ۲۰ درصد افزایش دهد. از سوی دیگر این در حالی است که استقرار نیروهای عربی، ثبات را تضمین می‌کند. گزارش شورای روابط خارجی نشان می‌دهد با این توافق تنش‌ها در منطقه کاهش یافته‌است.

چرا پیمان ابراهیم برای ترامپ اهمیت دارد؟

پیمان ابراهیم، که در سپتامبر ۲۰۲۰ با میانجی‌گری ترامپ امضا شد و روابط اسرائیل با امارات، بحرین، مراکش و سودان را عادی کرد، برای ترامپ نه تنها دستوراد دیپلماتیک، بلکه میراث سیاسی و استراتژیک است. ترامپ در سخنرانی کاخ سفید آن را «طلوع

اخبار

آمریکا پادشاه نمی خواهد

تظاهرات علیه ترامپ در ۲۷۰۰ شهر آمریکا

مراد اصلی معترضان از عنوان "بدون پادشاه"، کتایبه‌ای به اقتدارگرایی فزاینده ترامپ است. روز شنبه میلیون ها معترض در ۲۷۰۰ شهر بزرگ و کوچک در ۵۰ ایالت آمریکا علیه تظاهرات می‌کنند.

انتظار می‌رود میلیون‌ها نفر در ۵۰ ایالت آمریکا در اعتراضات موسوم به "بدون پادشاه" علیه ترامپ راهپیمایی کنند.

به گزارش عصرایران به نقل از گاردین، آمریکایی‌ها در هر ۵۰ ایالت، روز شنبه در اعتراض علیه دولت ترامپ راهپیمایی می‌کنند و با این پیام که کشور در حال سوق یافتن به سوی اقتدارگرایی است و نباید هیچ پادشاهی در ایالات متحده وجود داشته باشد، متحد می‌شوند. انتظار می‌رود میلیون‌ها نفر در اعتراضات "بدون پادشاه" دومین تکرار ائتلافی که در ماه ژوئن گذشته در یکی از بزرگ‌ترین روزهای اعتراض در تاریخ ایالات متحده راهپیمایی کرد، شرکت کنند. اعتراضات برای بیش از ۲۷۰۰ مکان، از شهرهای کوچک گرفته تا شهرهای بزرگ، برنامه‌ریزی شده است. انتظار می‌رود برخی از سیاستمداران، از جمله سناتورهای دموکرات "چاک شومر" و "کریس مورفی" و سناتور مستقل "برنی سندرز" در این اعتراضات شرکت کنند. ائتلاف "بدون پادشاه" بارها بر تعهد خود به مقاومت بدون خشونت تأکید کرده است و ده‌ها هزار شرکت‌کننده در مورد تاکتیک‌های ایمنی و کاهش تنش آموزش دیده‌اند. "لیرا گلبیرت" یکی از سازمان‌دهندگان اعتراضات، گفت: "آنچه که به عنوان پیامی برای مردم بسیار مهم است این است که رئیس جمهور می‌خواهد ما بترسیم، اما ما با زورگویی به سکوت کشیده نخواهیم شد. و این فوق‌العاده مهم است که مردم صلح‌جو باقی بمانند، با افتخار بایستند و آنچه را که برایشان مهم است بیان کنند و از آن ترس معروب نشوند".

پیش از ۲۰۰ سازمان به عنوان شریک برای اعتراضات ۱۸ اکتبر (۲۶ مهر ۱۴۰۴) ثبت نام کرده‌اند. سازمان‌دهندگان چندین شهر اصلی را شناسایی کرده‌اند: واشنگتن دی سی، سانفرانسیسکو، سن دیگو، آتلانتا، نیویورک سیتی، هوستون، هونولولو، بوستون، کانزاس سیتی در ایالت میسوری، بوئمن در ایالت مونتانا، شیکاگو و نیواورلئان. بیان ساده اعتراضات این است که ایالات متحده هیچ پادشاهی ندارد، کتایبه‌ای به اقتدارگرایی فزاینده ترامپ. از جمله مضامینی که سازمان‌دهندگان به آن اشاره کرده‌اند: ترامپ از پول مالیات‌دهندگان برای تصاحب قدرت استفاده می‌کند و نیروهای فدرال را برای تصرف شهرهای ایالات متحده اعزام می‌کند. ترامپ گفته است که خواهان دوره سوم ریاست جمهوری است و "همین الان هم مثل یک پادشاه رفتار می‌کند"؛ دولت ترامپ در دستور کار خود زیاددرویی کرد، دادگاه‌ها را نادیده گرفته و خدمات را کاهش داده و در عین حال افراد را بدون طی مراحل قانونی اخراج می‌کند.

پایان رزمایش دریایی ایران و جمهوری آذربایجان

وزارت دفاع جمهوری آذربایجان اعلام کرد که شناورها و یگان‌های نیروی دریایی ایران پس از برگزاری رزمایش مشترک جست‌وجو و نجات آذیرکس ۲۰۲۵ باکو را ترک کردند.

به گزارش ایسنا، وزارت دفاع جمهوری آذربایجان اعلام کرد که یگان‌ها و شناورهای نیروی دریایی ایران که برای رزمایش مشترک جست‌وجو و نجات آذیرکس- ۲۰۲۵ در آذربایجان رفته بودند، امروز ۱۸ اکتبر(۲۶ مهر) باکو را ترک کردند. خبرگزاری ترند گزارش داد: یگان‌ها و شناورهای نیروی دریای جمهوری اسلامی ایران در ۱۵ اکتبر(۲۶ مهر) وارد آب‌های سرزمینی آذربایجان شده و برای مشارکت در این رزمایش مشترک به نقطه تعیین‌شده رسیدند. در بدو ورود، مراسم استقبال رسمی از شناور ایرانی برگزار شد که در آن فرماندهان نیروی دریایی جمهوری آذربایجان و شماری از مقامات رسمی حضور داشتند. پس از این مراسم، نشست مشترکی میان فرمانده نیروی دریایی جمهوری اسلامی ایران و فرمانده نیروی دریایی جمهوری آذربایجان برگزار شد. در این نشست موضوع گسترش همکاری‌های دو جانبه و جزئیات برگزاری رزمایش مشترک مورد بررسی قرار گرفت. در ادامه، جلسه‌ای برای ارائه توضیحات فنی درباره رزمایش برگزار شد و به سؤالات مطرح‌شده از سوی حاضران پاسخ داده شد. هدف اصلی رزمایش مشترک آذیرکس ۲۰۲۵، تقویت امنیت در دریای خزر و ارتقای تعامل و هماهنگی میان نیروهای دریایی ۲ کشور در عملیات جست‌وجو و نجات اعلام شده است.